

La darrera conferència del curs 2020/2021 anomenada **“De Garcilaso a Quevedo: canon y transgresión en la poesía del Siglo de Oro”** fou impartida pel Sr. Gastón Gilabert professor de Filologia Hispànica a la Universitat de Barcelona. Especialitzat en literatura dels segles XVI i XVII, la seva formació inclou dues llicenciatures, dos postgraus i dos doctorats. Ha impartit docència i ha realitzat estades de recerca en diferents universitats de l'Estat, però també a Itàlia i als Estats Units. És autor de nombroses publicacions en revistes científiques, per exemple, en el seu darrer article, d'aquest 2021, va donar a conèixer a la comunitat internacional el seu descobriment d'un manuscrit que conté la música perduda durant quatre segles vinculada a una obra de Lope de Vega, notícia que va aparèixer a diferents mitjans de comunicació (*La Vanguardia*, *El Periódico*, etc.). També ha escrit llibres com *Música y poesía en las comedias de Bances Candamo* y *El encanto de los dioses: mito, poesía y música en el teatro de Lope de Vega*. Finalment, ha estat responsable de l'edició crítica de clàssics com la *Tragedia de Numancia* de Cervantes i *Fuenteovejuna* de Lope.

Ens va il·lustrar sobre el pas del Renaixement al Barroc implica una evolució en el concepte poètic en què veiem una sobrecàrrega de recursos expressius al servei de finalitats tan variades com descriure la lletjor d'una dama, atacar amb la sàtira més mordaç un adversari poètic o deformar les icones clàssiques. En aquesta conferència, a través d'exemples es reflexionà sobre què va succeir a les equilibrades i esplendoroses lletres europees per a que mutessin i canviessin de rumb, inaugurant la modernitat literària.